

9

E P I S C O P A T V S B E R G A , S T A V A N G R I A

&

A S L O A , vulgo O P S L O .

*Præfectura
Bergensis.*

Nter quinque Norwegiæ præfecturas præcipue eminent Bergensis & Aggershusia. Berga vero eundem cum oppido Stavanger, quod tamen peculiaris episcopi sedes est, præfectum habet.

*Berga Metro-
polis.*

Berga, totius Episcopatus Bergensis Metropolis, vel à montibus vel à recipiendis oculendisque navibus nomen habet; est enim ejus portus amplissimus ac tutissimus, cinctus undiq; altis montibus, in eoque naves ab Oceani furore commode servantur. *Berg* autem mons est, *Bergen* occulere, servare, custodire. Urbs admodum antiqua est, quippe cujus & Plinius & ante illum Pomponius Mela mentionem faciant. *Mela* verba hæc sunt: Thyle Bergarum littori opposita est, Grajis & nostris celebrata carminibus; in ea quod sol longe occasurus exsurgit, breves utique noctes sunt, sed per hyemem sicut alibi obscuræ; æstate lucidæ; quod per id tempus jam se altius evehens, quanquam ipse non cernatur, vicino tamen splendore proxima illustrat; per Solstitium vero nulla, quod tum jam manifestior non fulgorem modo, sed sui quoque partem maximam ostendat. Non sum nescius, codices quosdam habere initium periodi istius hoc modo, Thyle Belgarum littori opposita. Sed ut ante nos alii recte adnotarunt, vitiosa est ea lectio. Nihil enim commune Belgis cum Thyle. Plinius quoque ex Pomponio aut aliunde Bergam describens, *Sunt*, inquit, *qui & alias produnt Germanici Oceani insulas, Scandiam, Dumnam, Bergas, maximamque omnium Nerigon, ex qua in Thylen navigatur.* Erravit quidem quod insulam dixerit, sed nos hoc nunc non agimus. Illud sufficit, Bergam, vel Bergos, vel Bergum, priscis notum fuisse. Iornandes quoque Bergionis meminit insulæ: neque est dubium quin hunc locum voluerit designare. Oppidum Bergense cum portu suo in recessu est, ad quem per sinum, qui *Carme* sunt vocatur, contenditur, rupibus utrimque imminentibus, & fauces dispari spatio munientibus, per aliquot milliaria. Estque sinus profundus, ut qui naves onerarias c c atq; amplius lastarum, sine periculo in portum deducat ad ipsas usque mercatorum casas, ubi vel anchoras jacere, vel saxi funes suos alligare licet. Sunt enim rupibus immissi annuli

Europa Sept.

ferrei in istum usum. Ac videtur opportunitas ista condendæ primum urbi occasionem majoribus dedisse. Distat vero Berga à Schagen (quod oppidum est in extrema ora Iutiæ Boream versus, notissimum nautis) milliariibus propemodum LXXX. Diem habet longissimum XX, brevissimum IV horarum. Cives & incolæ partim è Germania sunt, partim è Norvagia; quam Plinius Nerigen dixit: suntque his alii quoque populi permixti; invitante ad migrationem quoslibet lucri spe. Ad occasum est arx regia, in qua Præfectus jus dicit. Sedes hic est Episcopalis, subjecta Archiepiscopo Nidrosiano. Ædificia sacra satis sunt splendida: ut & ea quæ ab Anseaticis exstructa sunt. Viliora extrabibus inter se compactis constant, cespitem viridi constratis tecti loco. Anseatici mercatores à Regibus Daniæ concessis variis privilegiis huc allekti sunt, ut regionem annona, cujus ibi ingens penuria est, reficerent. Petunt inde pisces vento induratos, pelles preciosas, ligna. Inferunt triticum, siliginem, farinam, panem bis coctum, cerevisiam, vinum, aquam vitæ. Pisces sunt ex salparum & strumulorum genere. Hos mense Ianuario captant, quum frigus maximum est, & ad ventum indurant baculorum instar. Eorum captura exercetur non tantum aperto mari, sed etiam in sinibus ac lacubus, quorum aqua maxima ex parte est dulcis. Nidrosiani, quique in vicinia degunt, captos à se & ita exsiccatos vel ipsi Bergam mittunt, vel mercatoribus Bergam deferendos vendunt.

Episcopatus Stavangriensis, cujus metropolis est *Stavangria* ad Magnum sinum in peninsula *Stavangria* posita, in has dividitur præfecturas: *Stavangersleen, Dalarne, Ieren, Listerleen, Mandalsleen, Nedenesleen, & Abygdalag.* Magnum ad Stavangriam sinum præternavigantibus celebris istarum regionum occurrit insula, Scudenes incolis dicta, tribus milliariibus longa, vix dimidio lata.

Aggershusia, arx validissima, Asloæ vicina, oppida habet: Asloam, quam incolæ *Opslo*, exterius Anso vocant, civitas est Episcopalis, sita ad profundissimum sinum, Belgis *Soenswater* dictum. Ad mare *Tonsberg*, seu *Konigsberg*, & non longe hinc in mediterraneis Occasum versus *Skeen*, sive *Skon*, ubi ferri & æris fodinæ & non ita pridem mineralia argenti inventa fuere. Major & Minor Hamaria proprios olim habuere Episcopos, nunc *Opsloensi* subsunt. Profert provincia hæc altissimas omnium pinus & asseres optimos, qui ad alia Europæ loca deferuntur.

*Aggershusia.
Opslo.*

H